

TÜRKİYE'DE

DİN

ÖĞRETİMİ
FORUMU

14-15 NİSAN 2012 KONYA

SONUÇ
RAPORU

www.timav.org.tr

TİMAY Türkiye İmam Hatipliler Vakfı

Takdim

Bireysel hak ve özgürlüklerin olması gereken düzeye getirilmeye çalışıldığı bir dönemden geçmekteyiz. Bu durum, uzun yıllar boyunca hak ve özgürlükleri kısıtlanmış olan ülkemiz insanlarını ziyadesiyle memnun etmektedir. Bir sivil toplum kuruluşu olarak bu değişimde emeği olan bütün taraflara şükranlarımızı sunuyoruz.

Ülkemizde yaşanan özgürlüklerin genişlemesi projesinde din ve eğitim alanları, belki de en önemli yere sahiptir. Eğitim alanında özellikle de din öğretiminde son günlerde yaşadığımız reformlar bizi, din öğretiminin meşruiyetini tartışma seviyesinden kurtarmış; içeriğini tartışmaya sevk etmiştir. Akademisyenlerimiz, sivil toplum kuruluşlarımız ve konuyla ilgili tüm taraflarımız artık din eğitiminin içeriği ve kalitesinin yükseltilmesiyle ilgilenme sorumluluğunu üstlenmelidir.

Bu sorumluk çerçevesinde Türkiye İmam Hatipliler Vakfı'nın, 14-15 Nisan 2012 tarihlerinde Konya'da düzenlediği "Türkiye'de Din Öğretimi Forumu"nda, Türkiye'nin farklı üniversitelerinden yirmi beş akademisyen; çok sayıda okul yöneticisi, ilk ve orta öğretim Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi ile İmam Hatip Lisesi Meslek dersleri öğretmenleri ve sivil toplum kuruluşlarının temsilcilerinin değerli katkılarıyla, "yeni anayasada din eğitiminin yeri, Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi dersi, seçmeli dini dersler, İHL proramları ve Kur'an Kurslarında eğitim" konuları tartışılmış ve somut öneriler ortaya konmaya çalışılmıştır. Elinizdeki rapor, forumda tartışılan konuların önerilere dönüştürülmüş halini içermektedir.

Forumumuza katkı sağlayan değerli katılımcılarımıza teşekkürlerimizle birlikte onların adına önerilerimizin yapılan çalışmalara katkı sağlayacağını ümit ediyor, yeni neslin daha iyi yetişmesi için onların hizmetinde olmanın bahtiyarlığını yaşıyoruz.

Saygılarımızla.

Ecevit Öksüz
TİMAV Genel Başkanı

Doç. Dr. Muhiddin Okumuşlar
Forum Koordinatörü

Forum'a Katılan Akademisyenler

Prof. Dr. Ahmet Saim Arıtan, Necmettin Erbakan Üniversitesi
Prof. Dr. Cemal Tosun, Ankara Üniversitesi
Prof. Dr. Muhammed Şevki Aydın, Erciyes Üniversitesi
Prof. Dr. Nevzat Yaşar Aşıkoğlu, Cumhuriyet Üniversitesi
Prof. Dr. Nurullah Altaş, Atatürk Üniversitesi
Prof. Dr. Zeki Salih Zengin, Çukurova Üniversitesi
Prof. Dr. Abdullah Özbek, Necmettin Erbakan Üniversitesi
Prof. Dr. Mustafa Tavukçuoğlu, Necmettin Erbakan Üniversitesi
Prof. Dr. İbrahim Coşkun, Necmettin Erbakan Üniversitesi
Doç. Dr. Şakir Gözütok, Yüzüncüyıl Üniversitesi
Doç. Dr. Süleyman Akyürek, Erciyes Üniversitesi
Doç. Dr. Muhiddin Okumuşlar, Necmettin Erbakan Üniversitesi
Doç. Dr. Ertan Özensel, Selçuk Üniversitesi
Doç. Dr. Adem Şahin, Necmettin Erbakan Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Mustafa Öcal, Uludağ Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Mehmet Korkmaz, Erciyes Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Sadettin Özdemir, Süleyman Demirel Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Şükrü Keyifli, Dokuz Eylül Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Recep Uçar, İnönü Üniversitesi
Yrd. Doç. Eyüp Şimşek, Atatürk Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Adem Korukçu, Hitit Üniversitesi
Yrd. Doç. Dr. Mücahit Arpacı, Dicle Üniversitesi
Öğr. Gör. Emine Zehra Turan, Nevşehir Üniversitesi
Arş. Gör. İrfan Erdoğan, Necmettin Erbakan Üniversitesi
Arş. Gör. Fatih Arslan, Necmettin Erbakan Üniversitesi

I. Anayasa'da Din Eğitiminin Yeri

Ülkemizin gerçekleri çerçevesinde, mevcut anayasada bulunan 24. maddedeki din ve ahlak eğitimi ile Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi dersinin zorunluluğu korunmalı; bunun dışındaki din eğitim ve öğretimi, din ve eğitim özgürlüğü bağlamında ele alınarak düzenlenmelidir.

II. Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Derslerinin Başlama Yılı

Günümüzde ilköğretim ve ortaöğretim kurumlarının yeniden yapılandırılması konusu akademik ve siyasi tartışma ortamlarında konu edilip okul müfredatlarına din eğitimi ile ilgili seçmeli derslerin eklenmesi ile ilgili detaylı çalışmalar yapılması arifesinde iken DKAB dersinin okul müfredatlarına eklenme yaşı yeniden gündeme getirilmelidir. Günümüzdeki durumda 4. sınıftan itibaren zorunlu bir ders olarak okutulmaya başlanan DKAB dersiyle çocuklar yaklaşık on yaşında karşılaşmaktadır. Oysa ki, çocukların dini duygu, düşünce ve tutumlarının gelişmesi somut işlemler döneminde (7-11 yaş) başlar. Dünyanın pek çok ülkesindeki din eğitimi uygulamaları da bu durumla paralellik göstermektedir. Bu nedenle, DKAB dersi eğitimi uygun yöntem ve içerikle ilkokul 1. sınıftan itibaren başlamalıdır. Bunun için de gerekli altyapı çalışmaları gerçekleştirilmelidir.

III. Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Müfredatı

DKAB ders programları, ülkemizin çok kültürlü yapısını yansıtabilecek en uygun imkan alanlarından bir tanesidir. Bu sebeple, dersler mezhepler arası anlayışa uygun bir şekilde devam ettirilmelidir. Ancak, bununla beraber, derslerin verildiği bölgelerin özellikleri de dikkate alınmalı ve bölgede yaşayanların ihtiyaçlarına göre program geliştirmeye imkan sağlanmalıdır.

IV. Din Öğretimi İçin Bir Model Önerisi

Din-kültür ilişkisi, din özgürlüğü, dini çoğulculuk, ortak ahlaki değerler ve bireylerin anlam arayışı boyutlarını dikkate alan bir din eğitimi modelini kurmak zorundayız. Bu model, toplumun ihtiyaçlarına göre elbette tartışılmalıdır. Bizim önerilerimiz, üç farklı yaklaşım altında ele alınmaktadır:

1. Bağımsız Din Dersi

Bağımsız bir disiplin olarak din dersi, bireyin içinde yaşadığı dünyanın tüm boyutlarıyla anlaşılmasını ve dini olanla seküler olan arasındaki gerilim noktasında dünyaya dini açıdan verilen tepkinin anlaşılmasını sağlamak durumundadır. Bu ders, çağdaş kültürün ve tarihin biçimlenmesinde dinin etkisini ve gücünü ortaya koyabilmelidir. Program içinde yer alan diğer derslerde kendisiyle ilgili konuların dini açıdan yorumlarını da sunmalıdır. Bu konular, diğer dersler içinde yer aldığı halde hem dini açıdan hem de seküler açıdan yorumlanabilir konulardır: Evrenin ve dünyanın kökeni, insanlığın başlangıcı, tarihin anlamı, ahlakın doğası, sosyal adalet ve cinsellik gibi. Hayatın temel ahlak ve varoluşsal sorularına cevap veren farklı dinleri keşfetmeyi sağlamalı, çok kültürlü ve karşılaştırmalı olmalıdır. Son olarak da ilk el okuma kaynaklarını (Kur'an'ı ve Hz. Peygamberin Hadislerini) ve dini deneyimi somutlaştıran, geliştiren edebiyat malzemelerini (hikayeler, şiirler) öğrencilerin dinleri içten değerlendirebilmesi amacıyla etkin olarak kullanabilmelidir.

2. Diğer Derslerde Dine Yer Verme (Doğal İç İçelik/ Disiplinler Arasılık)

Din, büyük insan toplumunun tarihsel açıdan en eski kurumlarından birisi olması sebebiyle bir çok disiplinin doğuşunu doğrudan etkilemiş, diğerleri ile de toplumsal bir olgu olarak etkileşimde bulunmuştur. Böyle bir ortamda, diğer disiplinlerin kendi içlerinde dinden bağımsız ve habersiz gibi davranması mümkün olmadığı gibi din öğretiminin kendi süreçlerinde diğer disiplinlerden yardım almaması düşünülemez. Her hangi bir ders içinde bir konu üzerinde dinsel etkiden bahsetmek mümkünse veya bazı konularda seküler ve dinsel bakış açılarının karşılaştırılması gerekiyorsa dinin de bakış açılarının öğretime girmesi gerekir. Modern kültürün oluşumunda dinin bilinçli bir şekilde devre dışı bırakılması sebebiyle tarih öğretimi daha açık örneklerle sahne olmaktadır.

Programlarda yer alan tüm dersler için birbirinden bağımsız olarak amaç belirlediğinde tüm bu dersler birlikte kopukluktan olumsuz olarak etkilenir. Bahsedilen olumsuzluk en fazla da din öğretimi ile ilgili olduğu diğer disiplinlerin ilişkisinde karşımıza çıkar. Din eğitimi ve eğitim bilimcilerin birlikte gerçekleştirdiği araştırmada ülkemiz ortaöğretim öğrencilerinin önemli bir bölümünün din kültürü ve ahlak bilgisi derslerinde öğrendikleri konular ile diğer derslerden öğrendikleri arasında bir ilişki kuramadıkları gözlenmektedir. Yapılan araştırmalarda öğrenciler, din ve bilim alanlarını birbirlerinden ayırdıklarını, dini inançlarından şüpheye düştüklerini ve bilimsel bilgilere güvenlerinin azaldığını belirtmektedirler. Din ve bilim alanlarının ayrımı, bilimin dine, dinin bilime karşı geliştirdiği olumsuz tutumlar, Milli eğitim genel amaçlarında yer almadığı gibi ortaöğretimin amaçlarıyla da örtüşmemektedir. Bu nedenlerle diğer derslerde konulara uygun biçimde dine yer verilmesi olumsuz sonuçların çıkmasını engelleyecektir.

3. Disiplinler arası Model İçinde Bağımsız Disiplin Olarak Din Dersi

Bağımsız bir disiplin olarak din dersi ve diğer disiplinlerin içinde yer alan bir din dersinin ötesinde bir üçüncü model de, programlar içinde bağımsız bir disiplin olarak yer almakla birlikte disiplinler arası modelden de yararlanan bir din öğretimidir. Din öğretiminin tarih, felsefe, coğrafya, sosyoloji ve psikoloji gibi alanlar içinde bulunan konularının öğretimi bu disiplinler çerçevesinde yapılır ve din öğretimi ise program içinde yer alan seçmeli dersler aracılığı ile gelen tüm bu bilgileri bütünleştirme görevini üstlenir. Din öğretimi, bu bütünleştirme görevi sırasında yine bağımsız bir disiplin olarak okulun amaçlarına yönelik olarak etkinliklerini sürdürür.

Önerilen bu modelin uygulamaya geçirilmesi elbette kolay olmayacaktır. Ancak bugün, gerek tarih derslerinde gerek felsefe derslerinde uygulanmakta olan yöntem, bir çok sorunun ortaya çıkmasında en önemli etkidir. Mevcut uygulama, öğretim programlarının bu haliyle birbiriyle çelişen iki ayrı düşünce biçimine sahip bireylerin ürün olarak ortaya çıkmasına neden olabilmektedir.

Elbette öğretim programları öğrenciye toplumsal ilişkilerinde yardım sağlamak kaydıyla hayatın tüm alternatiflerini sunacak ve kendi seçimleriyle baş başa bırakacaktır. Bu arada bireyler istesek de istemesek de kendi tercihlerini yapacaktır. Ancak materyalist bir bakış açısının indoktrinasyonunu amaçlayan bir felsefe veya tarih öğretimi, yine indoktriner bir din öğretimi ile çelişeceği açıktır. Felsefe de dinden yardım alacaktır, din de felsefeden. Ama bu bütünleştirme görevini hayatın anlamlandırma sürecinde din öğretimi üstlenecektir.

V. Seçmeli Dersler

Ortaokul ve lise ders programlarına eklenmesi düşünülen din eğitimi ile ilgili seçmeli derslerin kapsam ve içerikleri henüz net bir şekilde tanımlanmamıştır. Bu nedenle, toplantı süresince bu konu üzerinde hassasiyetle durulmuş ve aşağıdaki noktalara özellikle dikkat çekilmiştir:

1. Dersler, toplumun dini ihtiyaçlarını karşılayacak şekilde belirlenmelidir. Dolayısıyla, derslerin amaçlarının ihtiyaçlara göre net bir biçimde ortaya konulması önem arz etmektedir.
2. Öğrencinin her sene farklı seçmeli dersleri seçebilme imkânının bulunmasından dolayı, dersler öğrenme alanlarına ve/veya modüler öğrenme yaklaşımına göre programlanmalıdır.

3. DKAB dersinin mevcudiyeti ve işlevleri dikkate alınmalı, seçmeli ders müfredat ve içerikleri bütüncül bir yaklaşım ile hazırlanmalıdır.

4. Seçmeli derslerle ilgili ayrıca üzerinde durulan hususlar şunlardır:

4.1. Seçmeli Kur'an-ı Kerim Dersi:

Dersin amacında Kuran'ın anlaşılması öncelenmelidir. Buna göre, öğrencilerin ibadetlerinde ihtiyaç duydukları surelerin öğretilmesinin yanı sıra gelişim düzeyleri göz önünde bulundurularak Kuran konularının öğretilmesini sağlayacak bir program hazırlanmalıdır. Her ne kadar toplumun bu dersle ilgili beklentisi Kur'an'ın orijinal diliyle okunmasının öğretilmesi olsa da haftada en fazla iki saatlik bir dersle bunun başarılması imkanı oldukça zayıf görünmektedir. Dolayısıyla yeni nesilerin yetiştirilmesinde dersin içeriğinden azami ölçüde yarar sağlanabilmesi amacıyla Kur'an'n anlamına öncelik verilmesi, Kur'an okumayı öğrenme ihtiyacını karşılamak için de öğrencilerin programa alınan seçmeli Arapça dersine yönlendirilmesi yerinde olacaktır. Öte yandan yaygın eğitim aracılığıyla da bu ihtiyacın sağlanması mümkün olduğundan, bu kurumlarda öğretilmeyen içeriğin örgün eğitimde verilmesi daha uygun olacaktır.

4. 2. Seçmeli Hz. Peygamber'in Hayatı Dersi:

Hz. Peygamberin hayatı DKAB derslerinde kronolojik olarak işlendiği için bu dersin programı Hz. Peygamberin farklı yönlerinin hadislerden yararlanılarak anlatıldığı bir ders olmalıdır.

Dersin içeriğinde öğrencilerin gelişim düzeyleri göz önüne alınarak Hz. Peygamber'in bireysel ve sosyal yönleri ile ahlakı üzerinde durulmalıdır.

VI. Değerler Eğitimi

Değerler eğitimi ayrı bir ders olarak değil, uygun derslerin içerisinde değer kazandırmaya yönelik uygulanmalıdır/uygulanmaya devam edilmelidir. Zira özellikle ileri sınıflardaki öğrenciler, doğrudan değer öğretiminden rencide olabilmektedirler ki bu durum, pedagojik açıdan sakıncalıdır.

VII. Ders Materyalleri

Din kültürü ve ahlak bilgisi derslerinde yapılandırmacı yaklaşım, dersin amaçlarını gerçekleştirilmede önemli katkılar sağlamaktadır. Bu nedenle ders kitapları ve yardımcı ders materyallerinin alanında uzman kişiler tarafından yeniden hazırlanmalıdır.

Öğretmen yeterlikleri göz önüne alındığında öğretim programında ders kitaplarının önemi ortaya çıkmaktadır. Öğretmenlerin büyük bir çoğunluğu sadece ders kitabı ile yetinmekte, programın öngördüğü materyalleri kendisi hazırlamak yerine dersi kitaptan takip etmektedir. Bu nedenle program ve ders kitapları kapsamlı ve detaylı biçimde uzmanlarca hazırlanmalıdır.

VIII. Özel Eğitim

Ne yazık ki, yapılan tartışmalarda özel eğitime muhtaç öğrenciler ve onların din eğitimi konuları arka planda kalmaktadır. Oysa, din eğitimine en çok ihtiyacı olan gruplardan bir tanesi olan özel eğitime muhtaç öğrencilere yönelik özel program ve materyaller geliştirilmeli ve bu programları uygulayabilecek özel eğiticiler yetiştirilmelidir.

Bu gruplar arasında, görme ve işitme engellilerin soyut kavramları anlamalarına yönelik çalışmalar yapılmalı, yapılan çalışmalar geliştirilmeli ve yaygınlaştırılmalıdır.

IX. Öğretmen Yeterlikleri

Herhangi bir alanda yeterli ve gerçekçi eğitim yapılabilmesi için o alanın öğretmenlerinin meslek bilgilerinden önce alan bilgilerinin yeterli olması gerekir. Alan bilgisi ise bir dersin sadece ana konularını değil detaylı bilgilerini de içine almalıdır.

Buna göre alan bilgisi ve meslek becerisinin yeterli olması bir öğretmenin vazgeçilmez özelliklerinden sayılır.

Milli Eğitim Bakanlığı'nın belirlemiş olduğu din kültürü ve ahlak bilgisi öğretmenlerinin alan yeterlikleri, öğretmenlerin öğrenme kazanımlarını gerçekleştirilebilmesini sağlayacak düzeyde değildir.

Bu nedenle alan yeterlikleri, ihtiyaçlar göz önünde bulundurularak yeniden düzenlenmelidir.

X. Öğretmen Yetiştirme

Eğitim sisteminin yeniden yapılandırılması, seçmeli din derslerinin okul programlarına eklenmesi gibi gelişmeler, bu dersleri okutacak yeterli öğretmenlerin yetiştirilmesi konusunu gündeme getirmektedir. Mevcut Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Eğitimi bölümlerinin programları bu düzenlemelere paralel bir şekilde yeniden değerlendirilmelidir. DKAB Eğitimi bölümleri ile ilgili yapılacak çalışmalar, uzun vadede olumlu sonuçlar getirecekse de, seçmeli din derslerinin müfredatlara eklenmesi kısa vadede ciddi rakamlarda öğretmen açığının oluşmasına yol açacaktır. Yeni müfredatın kısa süreler içerisinde sağlıklı ve başarılı sonuçlarının görülebilmesi ve bahsedilen istihdam sorununun çözülmesi için İlahiyat Fakültesi öğrencilerinin pedagojik formasyon derslerini yeniden almaya başlamaları faydalı olacaktır. Bu durumda da, sözü edilen eğitimlerin branşlara göre düzenlenmesi gerekecektir. Bunun yanı sıra;

a. Eğitim Fakültelerinde bulunan İlköğretim Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Eğitimi Bölümlerinin kapatılması veya İlahiyat Fakültesi bünyesine aktarılması,

b. Bu yeni durum çerçevesinde İlahiyat Fakültesi bünyesinde örgün din öğretimi alanında görev alacak öğretmenleri yetiştirmek üzere “Din Öğretimi Bölümü” nün kurulması, bu bölüm altında;

1. Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Eğitimi Anabilim Dalı

2. İmam Hatip Lisesi Meslek Dersleri Eğitimi Anabilim Dalı

3. Din Eğitimi Anabilim Dalı ismiyle anabilim dallarının oluşturulması,

Bu bölüm altında Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Öğretmenliği ve İmam Hatip Lisesi Meslek Dersleri Öğretmenliği ismiyle iki lisans programının açılması ve bu programlara ilahiyat Fakültesi bünyesindeki diğer programlarla karşılıklı çift ana dal ve yan dal imkanının da sağlanması uygun olacaktır.

XI. İmam Hatip Liseleri

İmam Hatip Lisesi müfredatının geniş biçimde ele alındığı forumda aşağıdaki öneriler ortaya çıkmıştır:

1 İmam Hatip Liseleri meslek lisesi kapsamından çıkarılmalıdır.

2. İHL ortaokullarının ilk bir yılı Arapça hazırlık sınıfı olarak düzenlenebilir. Buna göre toplam ders kredisi sonraki üç yıla yayılarak diğer okullarla denklik sorunu ortadan kaldırılır. İsteyen öğrencilerin hazırlık sınıfında Arapça yerine hafızlık yapmalarına imkan da sağlanabilir. Bu uygulamanın gerçekleştirilebilmesi için Diyanet İşleri Başkanlığı ile işbirliği yapmak mümkündür.

3. Hafızlık eğitimi yapan özel stutülü İHL açılıp programları buna göre düzenlenebilir.
4. İHL'de sosyal derslerin ortaokulda; sayısal derslerin ise lisede ağırlıkla verilmesi daha uygun görünmektedir.
5. Temel Dini Bilgiler dersi ortaokul programına alınmalı, lise programından çıkarılmalıdır.
6. Kur'an-ı Kerim ve mesleki Arapça dersleri her sınıfta ve haftada ikişer saat olarak yeniden düzenlenmelidir.
7. Öğrencilerin düzeyleri göz önüne alınarak, Fıkıh ve Hitabet dersleri lise ikinci sınıfta; Hadis ve Tefsir dersleri lise üçüncü sınıfta yer almalıdır.
8. Kredi sayısı fazlalığı nedeniyle Rehberlik ve yönlendirme haftalık ders çizelgesi dışında tutulabilir.
9. Lisede seçmeli dini ilimler dersleri ihdas edilerek mesleki eğitim almak isteyenlerin bu dersleri almalarına imkan hazırlanmalıdır. Buna göre zorunlu Fıkıh derslerinde ibadet muamelat konuları ağırlık kazanırken, seçmeli Fıkıh dersinde usul ve tarih; zorunlu Tefsir dersinde pratik tefsir çözümlerine ağırlık verilirken seçmeli Tefsir dersinde usul ve tarih; zorunlu Hadis dersinde günlük hayata ilişkin hadisleri anlama ve yorumlama ele alınırken seçmeli Hadis dersinde usul ve tarih konularına yer verilmelidir. Lise ikinci sınıfta Hitabet ve Mesleki Uygulama derslerine başlayan öğrenciler lise üç ve dördüncü sınıfta Hz. Peygamber'in Davet Metotları, Diksiyon, Hitabet ve Yazma Sanatı gibi dersler alabilmelidir.
10. İHL orta kısımları mümkün olduğunca ilkokullarla aynı binalarda birleştirilmemeli; ayrı binalarda ya da lise binalarıyla birleştirilmez.
11. Okul aile birliklerinin etkinlikleri artırılmalı, eğitimle ilgili konularda karar alma süreçlerinde katkılarının bulunması sağlanmalıdır. Bu öneri sadece İHL için değil diğer tüm okullar için gerekli görülmektedir.
12. Özel İmam Hatip Liseleri'nin açılması ülkemiz gündemdeki bir konudur. Ancak bu konunun aceleye getirmeden, ülke gerçekleri ve diğer İslam ülkelerindeki uygulamalar göz önünde bulundurularak en uygun ve sağlıklı bir karara ulaşılabilmesi için tartışılması gerekmektedir.

XII. Kur'an Kursları

Toplumun Kur'an okumayı ve temel dini bilgileri öğrenmesi amacıyla Diyanet İşleri Başkanlığınca açılan Kur'an Kursları, bu işlevini sürdürmeye devam etmektedir. Ancak tüm iyileştirmelere rağmen bu kurslar, modern eğitim anlayışının gerisinde kalmaktadır. Kurs olarak açılıp düzenlenmeleri sebebiyle bir yaygın eğitim kurumu iken örgün eğitim hüviyetiyle eğitim vermektedir fakat özellikle uzun süreli eğitim verme açısından örgün eğitimin gerisinde kalmaktadır. Öğreticilerin öğretim bilgi ve becerisi, alan bilgisi yetersizlikleri; mekan yetersizlikleri gibi önemli sebeplerle kurumlardaki eğitimde büyük sorunlar bulunmaktadır. Bu nedenle;

1. Diyanet İşleri Başkanlığı, Kur'an kurslarını mevcut durumda oluşturmaya çalıştığı yaşam boyu öğrenme yaklaşımıyla devam ettirmeli ve geliştirmelidir.
2. Uzun süreli Kur'an ve hafızlık eğitimi amacıyla örgün eğitim yaklaşımıyla yeni Kur'an okulları açılmalıdır. Bu okullar imkan dahilinde Milli Eğitim Bakanlığına bağlı olmalı en azından Bakanlığın kontrolünde bulunmalıdır. Zira varlık sebebi eğitim olan bir bakanlıkla din hizmetlerinden sorumlu bir başkanlığın eğitim faaliyetleri arasındaki fark tartışmaya mahal bırakmamaktadır.

